

Victor Vasyl Kvasniy

Ś.P.

BISKUP DR SOFRONIUSZ MUDRY

(1923-2014)*

Biskup Sofroniusz Mudry urodził się 27 listopada 1923 r. w Złoczowie na Ukrainie. Został ochrzczony jako Szczepan-Bazył. W 1938 r. ukończył w Złoczowie szkołę narodową. W czasie drugiej wojny światowej wyemigrował do Niemiec, gdzie zamieszkał w obozie dla uchodźców. Pracował na budowie szaniców. Po wojnie ukończył w Niemczech Instytut Elektrotechniczny w Augsburgu, został inżynierem-elektrykiem.

W 1949 r. wstąpił do nowicjatu Ojców Bazylianów w Dawson (Stany Zjednoczone). Tam ukończył studia filozoficzne i w 1955 r. złożył w Zakonie śluby wieczyste. Studia teologiczne podjął na Uniwersytecie Gregoriańskim w Rzymie. W Rzymie też w Święto Bożego Narodzenia 25 grudnia 1958 r. z rąk biskupa Jana Buczka przyjął w obrządku greckokatolickim święcenia prezbiteratu.

W latach 1959-1963 studiował prawo kanoniczne na Uniwersytecie Laterańskim w Rzymie. W wyniku studiów obronił rozprawę doktorską na temat: „Zakaz przez Stolicę Apostolską wolnego przejścia z Ukraińskiego Kościoła Greckokatolickiego z obrządku bizantyńskiego na łaciński”. Ponadto uzyskał stopień licencjata prawa kanonicznego wschodniego na Papieskim Instytucie Wschodnim. Na tejże uczelni

* Opracowano na podstawie wydania internetowego tygodnika „Niedziela. Głos z Torunia”: <http://www.niedziela.diecezja.torun.pl/2008/0820/4.html>; <http://www.niedziela.pl/> artykuł /105676/nd/Pojdz-slugo-dobry-i-wiorny [dostęp: 12.06.2014]. Źródło zdjęcia: Mnikh&ipatiy Vashchyshyn, OSBM

pracował w latach 1968-1994 jako wykładowca historii źródeł prawa, instytutów prawnych, publicznego prawa Kościoła i konkordatów.

Równocześnie w latach 1959-1994 pełnił obowiązki wice-rektora i rektora (z 1974 r.) w Ukraińskim Papieskim Wielkim Seminarium św. Jozafata w Rzymie. Aktywnie pracował w ukraińskiej sekcji Radia Watykańskiego.

W ciągu 20 lat o. Sofroniusz był członkiem komisji w sprawie przygotowania Kodeksu Kanonów Kościołów Wschodnich, redagował kanony dotyczące przestępstw i kar kościelnych. Zorganizował przetłumaczenie i wydanie Kodeksu w języku ukraińskim. Napisał komentarz do niektórych części Kodeksu (ustrój hierarchiczny, małżeństwo, przestępstwa i kary), oraz podręczniki: „Publiczne prawo Kościoła i konkordaty” (w języku ukraińskim), „Wstęp do studiów historyczno-prawnych źródeł prawa kanonicznego wschodniego” (wspólnie z D. Ceccarelli-Morolli) i inne.

W 1994 r. powrócił na Ukrainę i objął urząd rektora seminarium greckokatolickiego w Iwano-Frankowsku (Stanisławowie).

W 1996 r. został mianowany biskupem pomocniczym greckokatolickiej diecezji Iwano-Frankowskiej. Dnia 12 marca tego samego roku w Iwano-Frankowsku przyjął sakrę biskupią z rąk biskupa (obecnie kardynała) Lubomyra Huzara. Z końcem następnego roku został biskupem diecezjalnym tejże diecezji. Ten urząd pełnił do 2 czerwca 2005 r., kiedy przeszedł na emeryturę. Jako emeryt kontynuował wykłady w seminarium, uczestniczył w konferencjach i innych spotkaniach naukowych.

Zmarł 31 października 2014 r. w Iwano-Frankowsku.

R.I.P.